

Protectul noii Constituții a R. P. R. prevede că statul român democrat-popular asigură întărirea și dezvoltarea forțelor de producție ale țării prin industrializarea ei socialistă, prin lichidarea înapoierilor economice, tehnice și culturale.

Inaugurarea marii termocentrale dela Dolesti, prima dintre principalele lucrări ale planului de electrificare, este încă o confirmare strălucită a acestel prevederi cuprinse în proiectul de Constituție.

Lumina lui 23 August, călăuzește pașii noștri înainte!

Desen de LERU

DICTIONAR URZICA

ANGAJAMENT: promisiunea de a duce la îndeplinire o anumită sarcină. Colectivisții gospodariei agricole colective din comuna Raș, raionul Lehliu, nu și-au făcut angajamentul: deși s-au angajat să scoată la hectar 650 kgr. rapiță, au scos 1227 kgr. la hectar!

Înălță o depășire de angajament care le face cinste.

ALPINIST: sportiv care urcă înălțimile. Așa fiind, și graficul brigăzii condusă de Leteanu Petre dela mina Lupeni poate fi socotit alpinist deoarece urcă vârتوș înălțimile ajungând până la 600% peste normă.

BLANĂ: vestmânt călduros, sub formă de palton sau căciulă. La noi e cunoscută mai ales blana de oaie și blana de miel. Blana de miel e foarte frumoasă și fofoșă, dar ea devine periculosă când o îmbracă chibzurile strecute în gospodăriile colective. Exemplu: Vasile Gheorghe și Maria Toa-

der Mircea, alungați din gospodăria agricolă colectivă Bârgoani, raionul Piatra Neamț.

CALENDAR: indică la ce dată cade fiecare din cele 365 zile ale anului. Actualmente e folosit calendarul pe 1952.

Tovarășul Mihai Peter, dela fabrica „Ion Fonaghi”-Orașul Stalin, nu poate folosi acest calendar deoarece el are nevoie de unul pe anul 1957, an în care se află cu producția.

CURENT: mișcare repede de aer, în calea căreia, dacă așeză o flacără, se stingă. De curând, din cauza unui puternic curent produs în comună Bos, raionul Hunedoara, s-au stins lămpile de gaz.

Deoarece curentul era electric, în locul lămpilor s-au apropis becurile în toată comună.

FUSE: perfectul simplu al verbului „a fi”, la persoana a treia. Când pomenzim însă de tovarășul Șata Ștefan, dela fabrica „Liberatea” din Arad, cuvântul „fuse” nu se mai referă la verb, ci la cele 770 fuse de piele pe care brigada sa le-a economisit într-o singură lună.

GIMNASTICĂ: mișcări ritmice, executate pentru întărirea corpului. Unii preferă cambrările, alții culcarile, alții sandările. Tovarășul Ștefan Kovacs, dela fabrica „Electro-Motor” din Timișoara, preferă salturile. Ast-

fel, saltul prin care a ajuns cu producția în anul 1956, constituie ușor un frumos record.

MAIDAN: loc: viran, pe care se aruncă indeobște tot felul de lucruri vechi, scoase din uz. De exemplu, brigada uteștilor Angel Nicula, dela Petrila, a aruncat pe maidan vasele norme și a devenit brigadă stahanovistă.

SĀPUN: produs care face spumă, necesar curățării. Chiaburii Grigore Sălceanu și Constantin Zaharescu, au unele asemănări cu săpunul: fac spume la gură... de necaz că au fost demascați și „curățați” din administrație S. M. T. și Grivița Roșie-Bârlad.

SERGENT: grad în armată. Alte grade sunt: plodnițier, caporal sau iunior. S. M. T.-ul din Vrâncioaia, raionul Oravița, este jumătate, pentru că a organizat teatrul mic pentru campania agro-

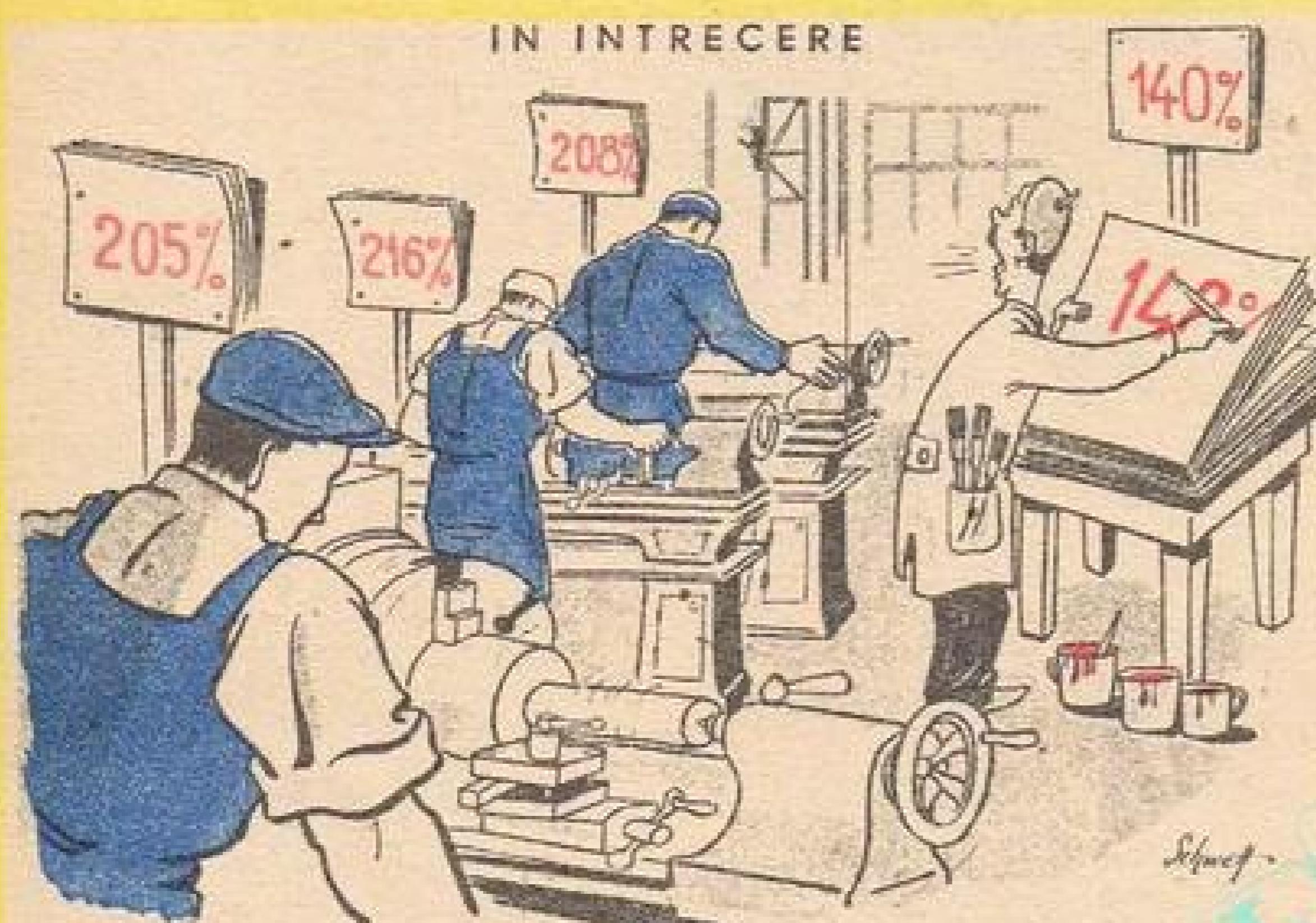

— Zadarnic! Tu nu ne poți opri din drumul nostru spre socialism și pace!

Desen din „Caricatura” — R. P. Chineză

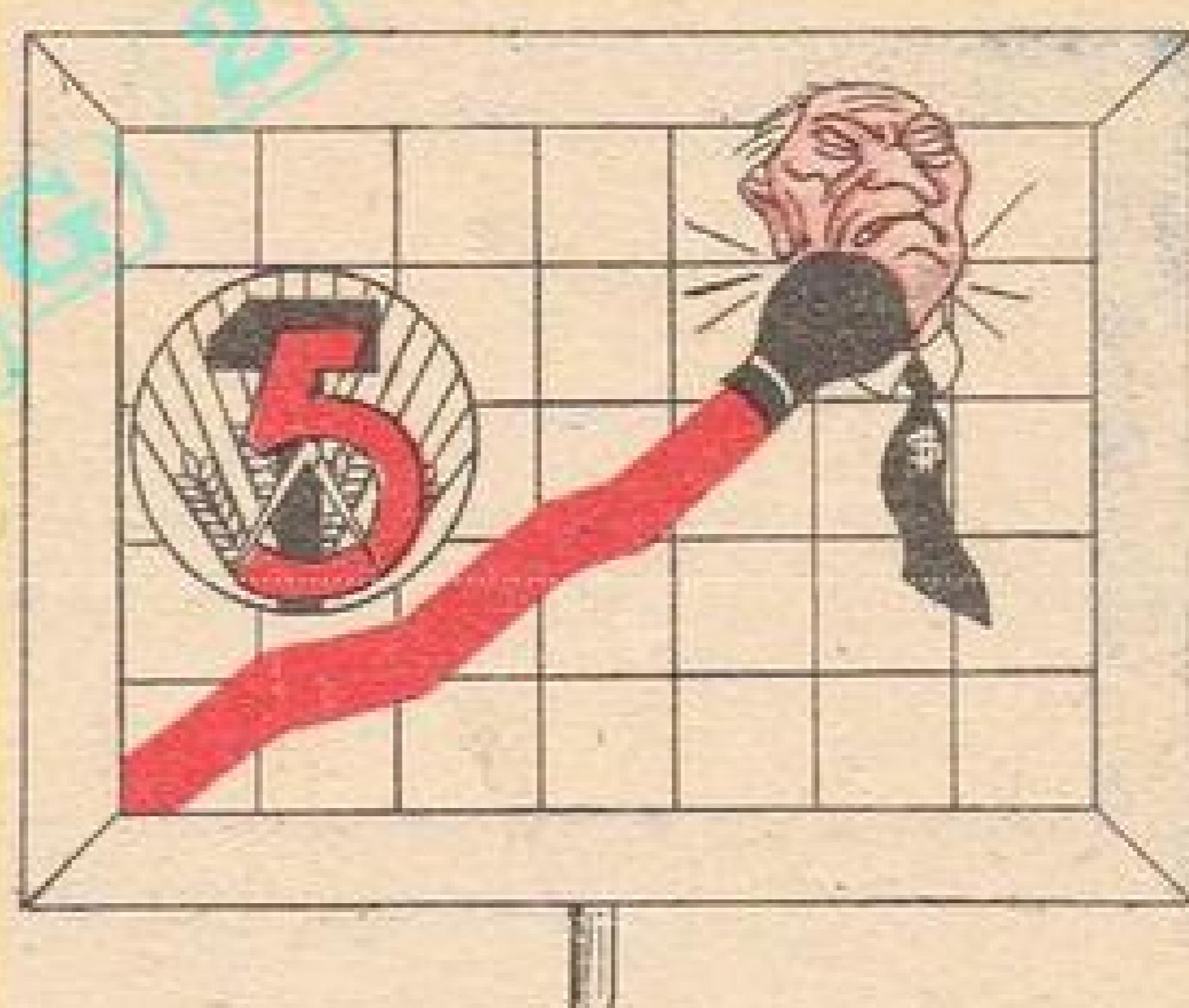

DECORATORU : — Tovarăși, aveți puțină răbdare, până picioare și eu firmulujele!

Desen din „Ludas Matyi” — R. P. Ungara

Pacea noastră și „pacea lor”
Desen din „Dikobraz” — R. Cehoslovacia

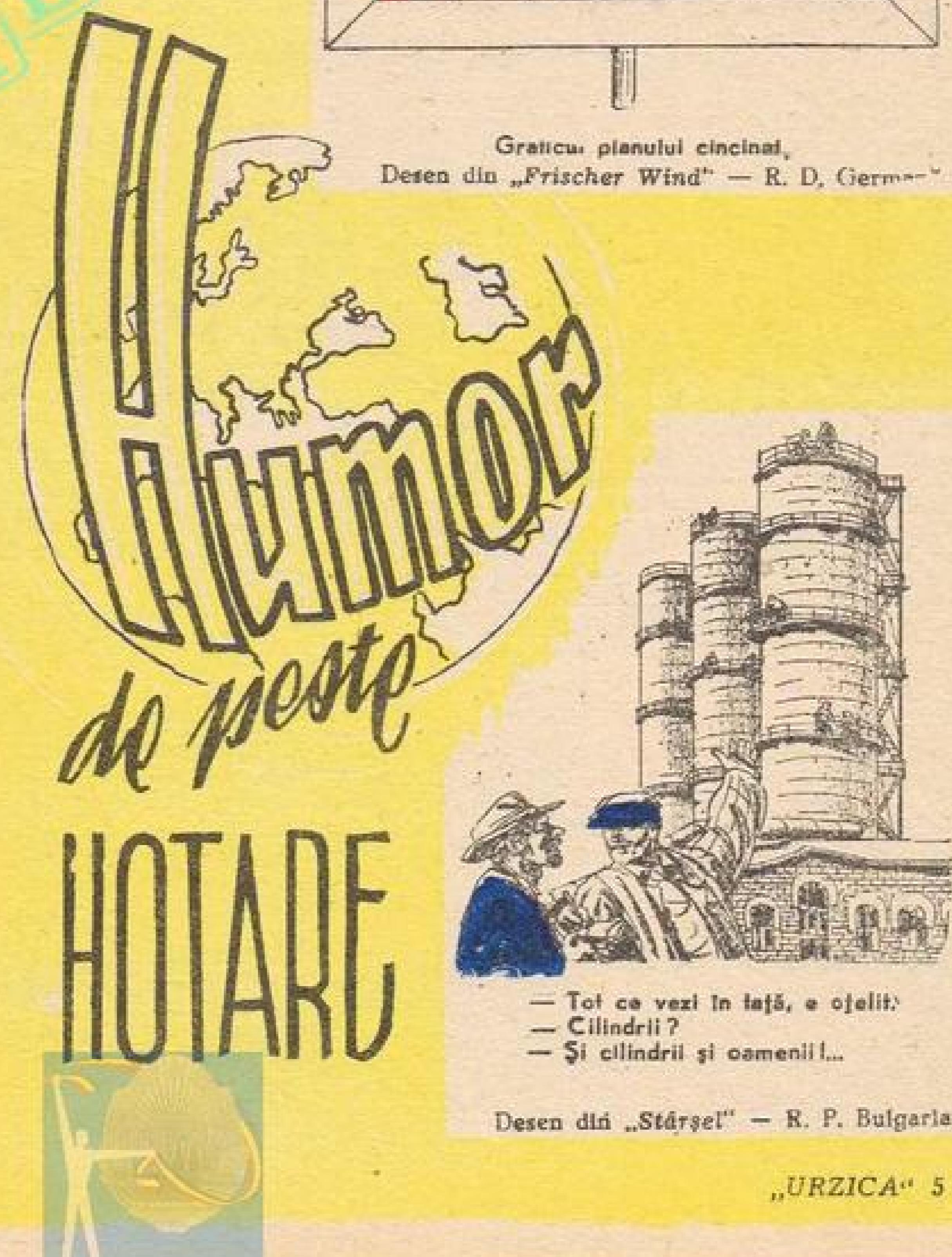

Graffiti: planul cincinal,
Desen din „Frischer Wind” — R. D. German

— Vezi, până aici va ajunge Palatul Culturii!

Desen din „Szpilki” — R. P. Polonă

— Tot ce vezi în față, e ojelit:
— Cilindri?
— și cilindri și oamenii...

Desen din „Stărzel” — R. P. Bulgaria

„URZICA” 5

ARMAROCUL DIN CHICAGO

de AL. C. CONSTANTINESCU

Pentru neințiați, Chicago e cîtă de conservator de carne. Dar cel care urmăresc statisticile crimelor din Statele Unite știu că Chicago deține recordul asasinatelor, fiind mai abundent săngele omenesc văzut anual de gangsterii de acolo, decât cel al vitelor sacrificiate în marile abatoare ale orașului. La Chicago e sediul sindicatului „sindicat al crimei”, condus de fâlmosul gangster Frank Costello, protectorul prietenilor lui Truman și regele neîncoronat al celor 2.000 de case de toleranță și al celor 3.500 de băruși aflate în acelaș Chicago în care crima se întâlnă cu perdiția pentru a contura mai grăitor una din trăsăturile morale ale modului de viață american.

Acestea fiindu-i caracteristicile, ce alt oraș decât Chicago putea fi mai indicat pentru înțerea consilierilor partidelor republican și democrat ca să-și desemneze candidații la președinția Statelor Unite? Nu putea fiales decât orașul crimei pentru săvârșirea preliminariilor monstruoase și rădelegi pe care Wall-Street-ul o pune la cale pentru ca supremul post de comandanță în America să încapă în mâna uneia din cel doi mai de încredere lachei ai stăpânitorilor trusturilor americane: Eisenhower sau Stevenson.

Dar ca lumea să nu bănuiască cumva că, prin desemnarea lui Eisenhower sau a lui Stevenson drept candidați la președinția Statelor Unite, trusturile americane pun la cale cel de-al treilea războl mondial, complotul a luat forma unei mascerade, a unui bălcău în care s-a oferit marfă și s-au închelat tranzacții, toate realizate, firește, tot după tipicul modului de viață american.

BĂLCIUL

Cu fanfare în frunte, pe străzile orașului Chicago, au pornit — în ziua de 7 iulie — două cortegii ca de carnaval. Fiecare cortegiu lăcea reclama „marfă” ce urma să fie prezentată în marea hală a expoziției internaționale de vite, aflată alături de marile abatoare ale orașului. Tot pentru reclamă au fost utilizate sute de camioane, ale căror difuzoare umpleau vîzduhul cu sloganurile închioante lui Ike (Eisenhower) sau lui Bob (Taft) cel doi candidați ai partidului republican. În acest timp, vânzătorii de zăre vărau în mâna trecătorilor numărul special al unui cotidian local, pe a cărui primă pagină trona o „gîrlă” goală, cu explicația „soldurile mele sunt republicane”.

Când cele două cortegii au ajuns în hala expoziției de vite, între participanți s-a înclins o bătălie monstru pe care abia au potolit-o principalele forțe polițienești ale orașului, sosite în grabă.

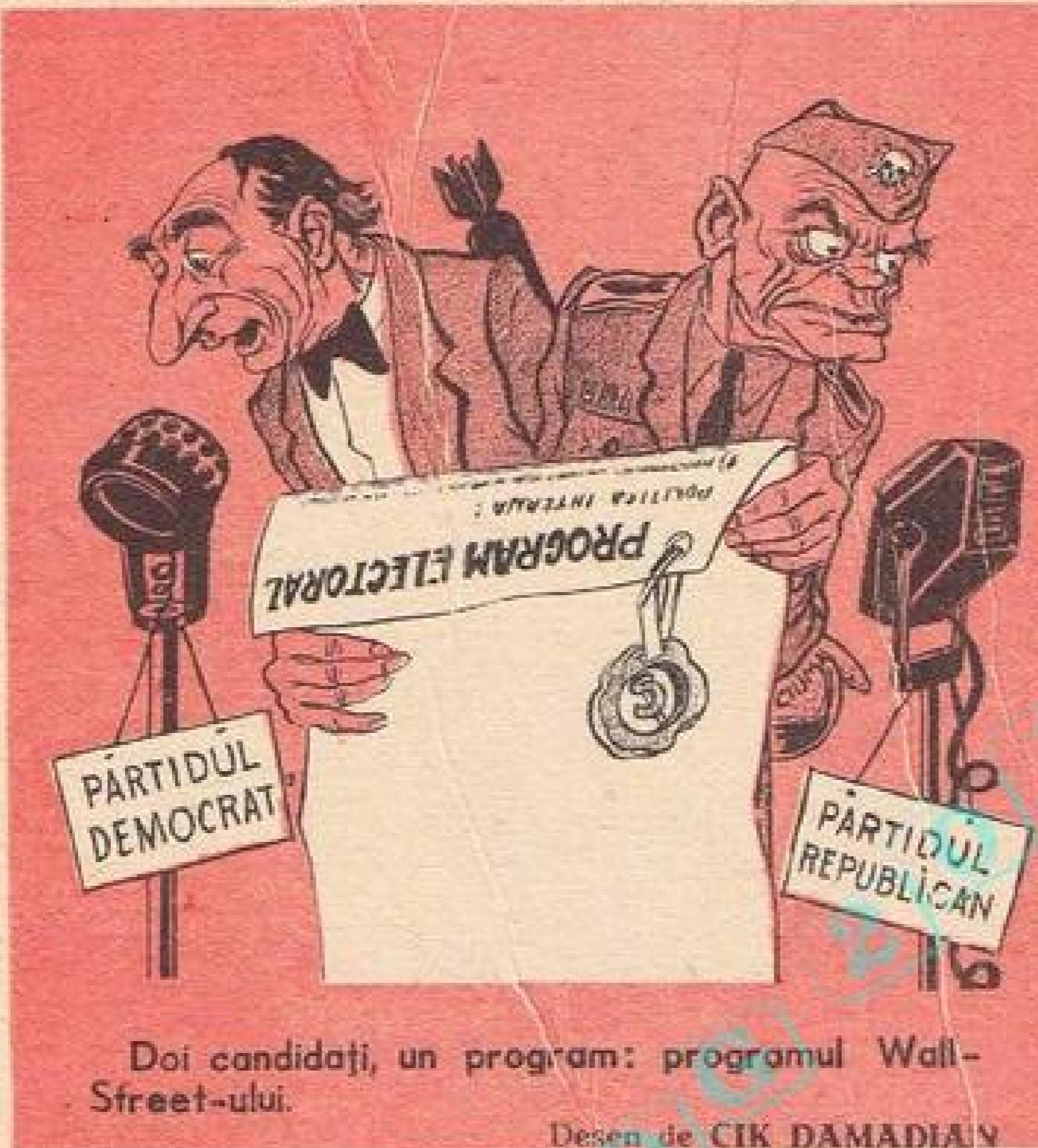
Așa s-a deschis bălcău. Participanții erau îmbrăcați în costume de cow-boy, sunau din clopoțe, suflau în trâmbițe, răsuzeau pe bețe scărățitoare, aruncau serpentine și confetti — mă rog, ca la moșii. Cu singura deosebire că în imensa hală în care se petreceau această mascaradă nu erau nici oameni veniți să se distreze, ci erau cel 1095 de delegați ai partidului republican întruniti acolo, în congres, pentru a desemna pe viitorul candidat la președinția Statelor Unite. Iar domnilii care purtau ghirlande de flori după gât și pe cap șepci de jocuri, sunând în muzicute, erau gravii senatori ai partidului republican care votează creditele pentru războul din Coreea și care aplaudă pe acel care propune deslănțuirea războului atomic.

MARFA

Unul din aceșii senatori, Dirksen, s'a urcat la tribună și a început să vorbească. Îl prezenta pe Taft. Vacarmul s'a potolit o clipă. Fiecare voia să afle care sunt șansele lui Taft și dacă poate miza pe el. Bookmakerii făceau afaceri strălucite. Înainte de deschiderea congresului, Taft fusese dat câștigător și totuși mizaseră pe el. Apoi s'a răspândit zvonul că Eisenhower are șanse mult mai serioase și acuzațiile lui Taft au căzut, generalul fiind acum cel considerat câștigător, cu 7 la 5.

Totuși, partizanii lui Taft păreau încă puternici. După discursul lui Dirksen ei au defilat prin fața tribunei, urlând lozinci în genul „albinele din Utah băzale cu Taft” și dansând ca apucați de streche.

După aproape o oră de ișterie taftiană, a urmat delirul eisenhowerian, provocat de discursul senatorului Mc. Keldin, care a prezentat cealaltă marfă a targului, pe generalul fost guvernator al Europei, așa pretendent la postul de căldău al lumii.

Doi candidați, un program: programul Wall-Street-ului.

Desen de CIK DAMADIAN

Taft și ie trece lui Eisenhower. Exact ca în consiliile de administrație capitaliste, când pachetele de acțiuni trec dintr-o mână în alta, după cum au fost schimbăți stăpâni întreprinderii. Tot așa — și cu același fel de milioane — și schimbă convingerile și cel care devin azi rolul de conducători politici ai statului american.

O tranzacție asemănătoare a asigurat — și la congresul partidului democrat — desemnarea lui Stevenson ca pretendent la președinția Statelor Unite. Până în ultimul moment s'a crezut că cel ales de congresul democratilor va fi Averell Harriman, consilierul lui Truman și dirigitorul pregătirilor de războli ale statelor atlantice și atlantizate. Fiind însă prea deochiat ca atașator la războl, și ca om al Wall-Street-ului, în calitatea lui de patron al băncii cei poartă numele, Harriman, după o mascaradă asemănătoare celei a republicanilor — „a renunțat” în favoarea lui Stevenson, care a devenit astfel cel de-al doilea candidat la președinția Statelor Unite.

Cine este Adlai Stevenson? E suficient să spunem că tot în favoarea lui „a renunțat” și Russel, șeful fasciștilor nazisti din sudul Statelor Unite, pentru a ne da seama de speranțele pe care și le pun în el cele mai reacționare și mai războinice cercuri din America.

Nu e exclus însă că — odată asigurat sistemul renunțărilor „benevolă” — să-l vedem și pe Stevenson renunțând în favoarea lui Eisenhower, dacă nu formal, dar în fapt, printr-o slabă campanie electorală a partidului democrat.

Oricum, Wall-Street-ului poate dispune de ambii candidați la președinția Statelor Unite. Adică, oricare din ei ar fi ales, tot provoacării de războl vor guverna. Eisenhower s'a și grăbit să declare că dacă va fi ales președinte, își va lua ca ministru de externe pe John Foster Dulles — sinistră figură a spionișului american — a cărui ultimă îspravă a fost pregătirea și deslănțuirea războului sălbătic împotriva poporului coreean.

SOCOTEALA

Dacă, abia terminat bălcău, și cărțile au și început să fie date pe față, „Marfa” cumpărată de Wall-Street e pusă în valoare cu deșertă încântare că socoteala făcută acasă corespunde cu cea din targul finit la Chicago.

Numai că locul unde se vor verifica cu adevărat socotelele, nu-i lamarocul din Chicago. Miliardarii americanii cred că pot preface și omenirea fatr'un uriaș abator, în care gangsterii „sindicalizați” la Chicago să poată opera în voie.

Popoarele, nu sunt însă turme bune de impins în abatorul războalelor imperialiste de jaf și cofropire. Popoarele vor pacea și luptă cu hotărire pentru ea. Numai în această organizată luptă pe care o dau azi uriașele forțe ale păcii se vor verifica cu adevărat calculele banditice ale imperialiștilor americanii. Și de socoteala pe care imperialiștii vor trebui să o dea popoarelor nu vor scăpa, ori că s-ar camufla unele lor în cow-boys care se distrează aruncând înofensive serpentine și farfurii de carton în larma de balamuc a unui sinistru lamaroc politic.

Înăptând cu succes planurile gigantice de transformare a naturii printre care și realizarea mării Timlianskala, oamenii sovietici cuceresc răsunătoarele victorii în construirea societății comuniste.

— Marea Timlianskaja o cunosc dealungul și dealatul!
— Sunteți marinari?
— Nu, constructor! Eu am lucrat la crearea ei!

Desen din „CROCODIL” de K. ELISEEV

Măriuca, fetiță de opt anișori, a pus deoparte o carte cam veche și s'a adresat tatălui ei:

— Tăticule, ce-i alia: „proprietarul a evacuat din casa lui toată familia fierarului”? Ce vrea să spue asta?

— Asta înseamnă că stăpânul casel a dat afară din locuință pe cineva.

— Eu niciodată n-am văzut oșa ceva! zice Măriuca.

— Ei, asta a fost mai de mult. Tu încă nici nu mergeai bine pe picioare, pe atunci. Dar acum, te rog, nu mă deranja, lasă-mă să citeșc.

Fetiță a inceput din nou să răsfolască mirată carteau, dar curând s'a potințit de un alt cuvânt necunoscut.

— Tăticule, ce-i alia „șomaj”?

— Cum să-ți spun?... s'a ingăndurat tatăl. Șomaj este atunci când se inchid uzinele și oamenii n'au ce lucra.

Măriuca a izbucnit în râs:

— Inchid uzina? Dar cine va îndeplini atunci Planul?

Cuvinte necunoscute

de STANISLAV VÂGODSCHII

— Nimeni n'o să îndrăgostească! s'a supărât tatăl. Uzinele de alia sunt, pentru ca oamenii să lucreze.

— Dar tu singur ai spus că atunci când se inchide uzina și oamenii nu sunt lăsați să lucreze, se cheamă... asta se cheamă șomaj.

— Da, dar asta a fost de mult. Acum se construiesc noi uzine pentru că cele existente nu sunt suficiente.

— Tăticule, dar ce e alia „ocultist”?

— Ce?

— „Ocultist”.

— Ocultist... vezi, ocultist, — asta este un astfel de om, care stătea de vorbă cu asta... cu... spiritele...

— Dar despre ce stătea de vorbă cu spiritele?

— Despre diferite lucruri și în spe-

cial despre ceeace vroau să știe oamenii naivă care vizitau pe ocultist.

— Dar ce vroau el să afle?

— Eh, de exemplu, vroau să afle dacă vor primi sau nu de lucru. Ocultiștili, magicienii erau niște înșelători.

— Ocultiștili erau criticați la ședințele de producție?

— Pe vremea aceea nu erau ședințe de producție.

— Atunci cum puteau oamenii să imbiunătățească munca, să facă economii și să ridice normele?

— Lasă-mă 'n pace, fata mea! Credeam că îl-am explicat destul de clar. Acum, te rog nu mă mal deranja!

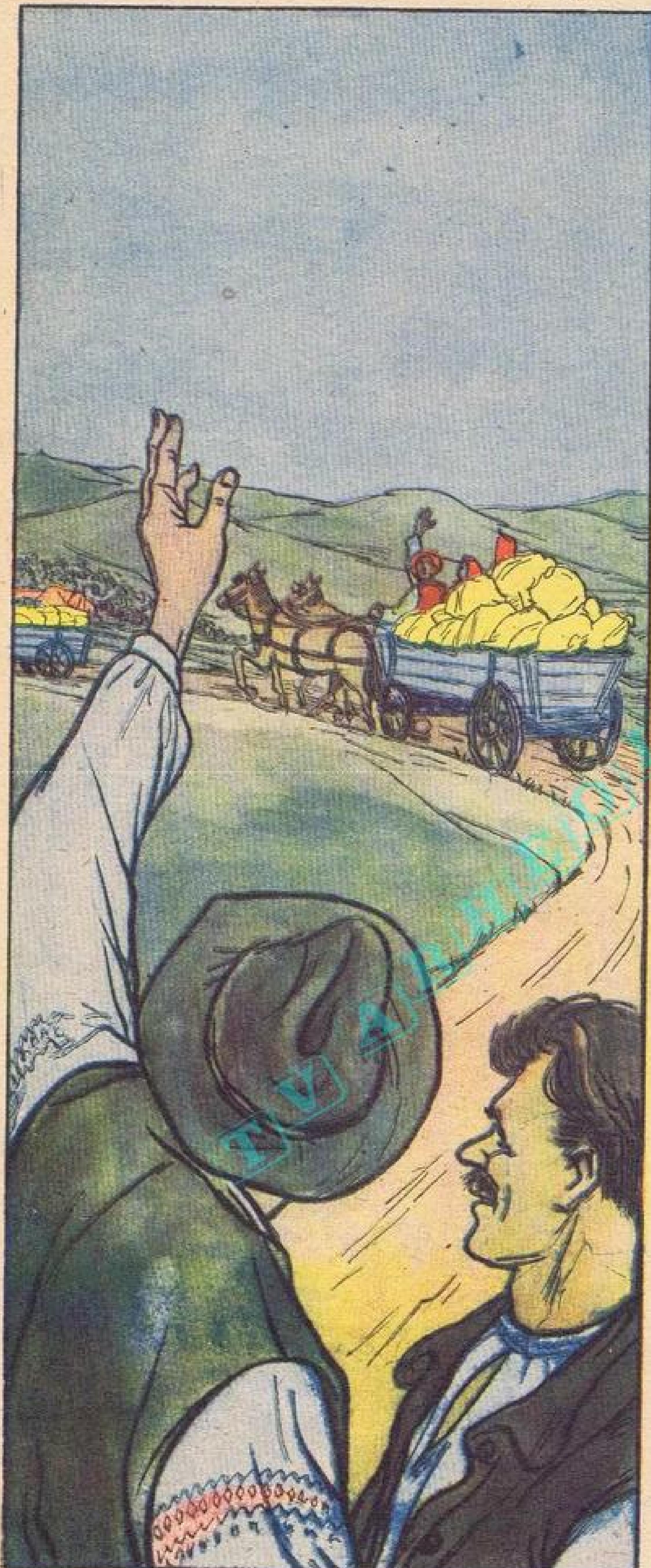
Converbirea s'a intrerupt. Se auzea numai răsfoltul paginilor și șoptitul pe sumătate adormit al Măriucăl:

— Societate pe acțiuni... Acțiuni... Bălul filantropilor... Vânzare la licitație...

Ah... ce de cuvinte necunoscute...

Tradus din revista poloneză de satiră și humor „Szpilki” (Varșovia)

Colectivistul Dumitru Pletea dela gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu” din satul Socoalele, raionul Călărași, care împreună cu familia lui a făcut 349 zile-muncă, a primit numai ca avan 1126 kg. de grâu

— Ieri, când muncea la chabur, drepturile pe care le primea, li încăpeau într-o desagă; azi, abia încep într-o cărujă!

Desen de GION

ORASUL NOU

Dela gară am luat-o deadreptul spre strada unde săm că locuiește tovarășul pe care-l căutam. Trecuse de miezul nopții și ca unul ce cunoșteam bine locurile, tare mă necăeam cu gândul la mădanele și gropile peste care aveam să trec până la locuința fostului meu tovarăș de muncă. Intrasem în acea parte a orașului în care de obicei la ora aceasta mă întâmpinau bezna și lătratul îndărjit al căinilor. Se vede însă că greșisem drumul, deoarece în dreapta și în stânga mea se ridicau clădiri noi, foarte înalte, umbrate de pomi care parcau aveau 3-4 ani. Ori eu nu lipsisem din oraș decât un an.

Gropile, mădanele, căinii, bezna, nici urmă.

— Fără indoluială, am greșit drumul. Am coborât înainte cu o stație. Ce tăie și cu noaptea asta! Făcă cale întoarsă. O lual pe o altă stradă care săm eu că duce drept la gară, dar și pe aici mă întâmpinără alte blocuri, alte lumini. Gropile parcă... intraseră în pământ. Era împedite, mă rătăcisem. Noroc că de după un colț, apăru un cetățean.

— Tovarășe, îl bun, e departe gară?

— Nu chiar! Dar incotro vrei să mergi?

— Pă... la Hunedoara!

Omul mă privi ciudat. Mormăi mai mult pentru sine. Hm, de, se poate! Apoi, binevoitor, dar pe cine căutați?

— Un prieten, pe Constantin Viădolanu, macaragiu delă laminoare.

— Pe el? Il cunosc. Lucrăm împreună.

— Atunci... și dumneata ești delă Hunedoara! Mă bucur. Atunci spune-mi pe unde alung mai repede la gară?

— La gară?.. Ce să mai cauți la gară?.. Vezi blocul din colț? Acolo sătă Viădolanu! La etajul doi.

Aveam impresia că glumește.

— Nu se poate, frate! Ce să caute aici?

— Pă... n'ai spus că locuiește în Hunedoara? Dădui din cap.

— Văd că nu te lămurești de loc. Aici ești în Hunedoara, în orașul nou, iar peste drum, în blocul din colț, locuiește prietenul dumitale Viădolanu.

Rămăsei o clipă nedumerit. — Și... groapa?

— Groapa?.. Care?.. Ah, acea din spatele casei? Pă... să vezi, groapa e dedesupă, e pivniță cu cazane, cu calorifer și spălaștorie de rufe.

— Așa?! Început să mă lămuresc. Atunci...

— Din păcate, ai picat prost. Viădolanu e în concediu, la mare.

— Nu! nimic. Cineva tot trebuie să fie acasă, nevestă-să... băiatul...

— Nici acum n'ai nimerit. Ea e plecată în concediu la Sinaia iar băiatul e plecat într-o tabără de pionieri pe Valea Oltului.

Între timp se luminase de ziua. Casele începură să arătă albe, una către una dealungul străzilor ce păreau în lumina neclară a zorilor, adevărate alei de parc cu ronduri de tarbă și flori.

Parcă tot nu-mi venea a crede ochilor.

— El, ce faci? mă întrebă celălalt. Mergi spre gară? Că la Viădolanu și așa...

— Mulțumesc! făcui. Dar mai rămân. Vreau să vizitez „orașul nou”.

P. SILVIAN

Muncitorii sănăterelor navale „Gheorghe Gheorghiu-Dej” din Budapesta au chemat la întrecere socialistă pe muncitorii din uzinele „Matyas Rakosi” din București.

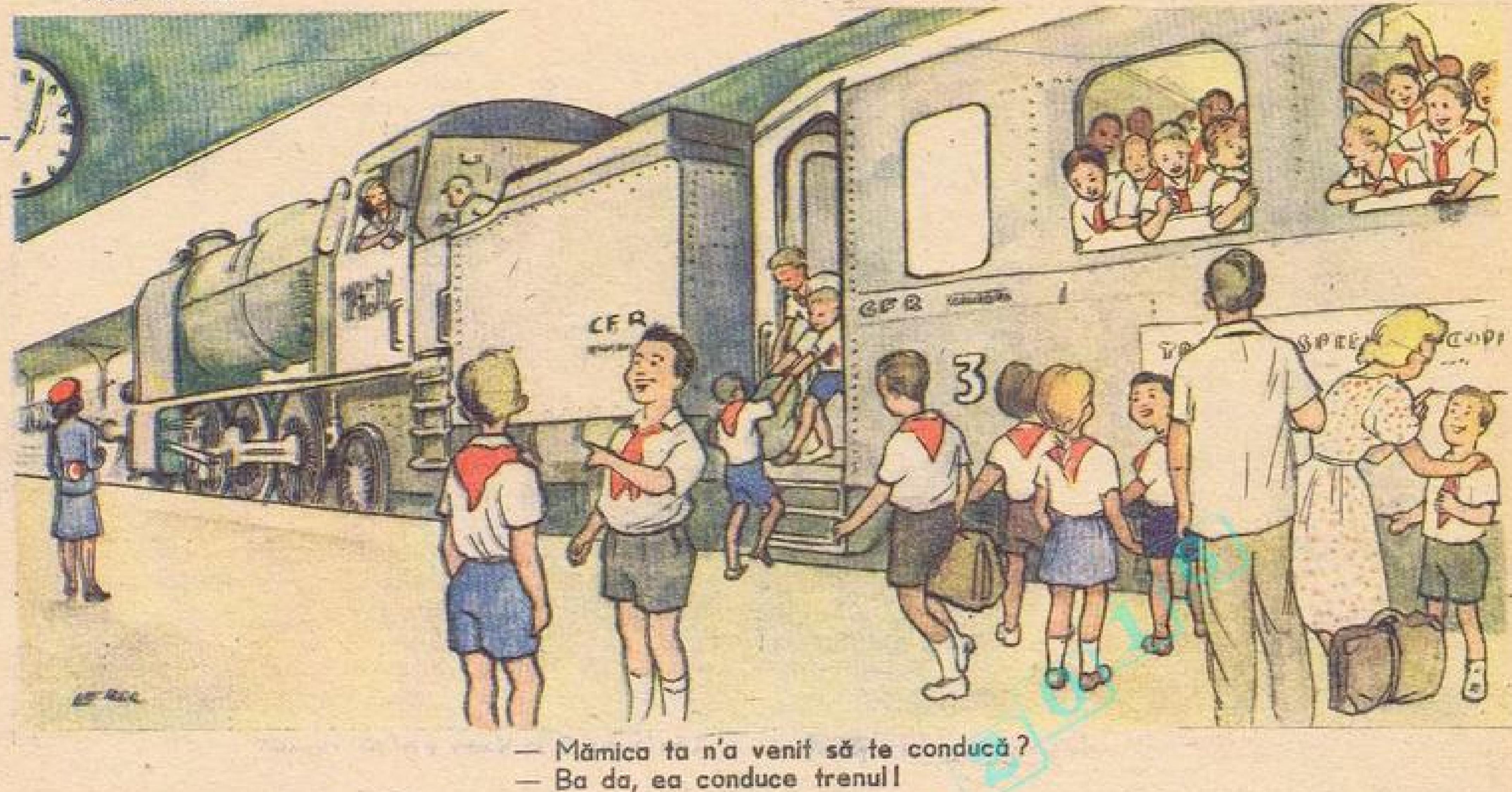

REACTIONARUL: — Strângerea lor de mâna, parcă mă strâng pe mine de căi!

Desen de ADRIAN LUCACI

Desen de LERU

Proiectul noii Constituții asigură dreptul la învățaturo și odihnă. Deasemenea el asigură femeii drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de Stat și culturale.

— Mămica ta n'a venit să te conduce? — Ba da, ea conduce trenul!

MĂȘINI DE „TIP NOU”

Muncitorii dela atelierul Auto al morii „Constantin David” freau mătăi pînă de nerăbdare, cu ochii întinși la ușa pe unde avea să intre comisia pentru stabilirea tipurilor de mașini.

Peste câteva clipe apărură cîțiva bărbați, legăndu-și cu solemnitate servicietele grele de pleie. Veni și directorul.

— Bine ați venit la noi, tovarăși! Vă așteptam. Putem începe imediat!

— Să incepem lîncuințină fără prea mult interes, unui mal vîrstnic, ce părea a fi șeful comisiei!

Trecuîră în curie. Veseli, gălăgiști, muncitorii mergeau în urma comisiei, mai-mai s'o înghesule. Erau cu toții atât de nerăbdători, că deabia așteptau să audă și pe tovarășii săi la minunându-se de mașinile lor.

Proaspăt vîîsătă, lucind în bătaia soarelui, prima mașină părea că așteaptă. Cineva din comisie răsuci îndelung, în gură, vîrful bine ascuțit al unui creton. Un altul ridică cu băgare de seamă capota și cercetă motorul.

— Acuîl acuîl tăi dădură oamenii cu coatele.

— Nu merge! Ce tot mă încurcaș cu chestii de astea?

Nici o piesă nu seamănă cu alta, caroseria o marcă, motorul altă marcă, rojile a treila marcă! Căd încucătura asta? Nu merge.

Din grupul muncitorilor se ridică murmur de protest.

— Cum nu merge? Îa urcă, tovarășe Mirică, la volan! strigă cineva din grup. Doară lom convinge și pe „dumnealui”, că mașinile noastre merg...

— Stai, frate, că nu de astă vorba! se apără șeful comisiei, simțind împotrînirea din privirea oamenilor. Vreau să spun că am... că n'avem cum să înregistram tipul mașinilor voastre în formular.

— Așa! se dumîri, gata să puinescă în râs, șeful garajului. Vesăzică d'ala „nu mergeau” mașinile noastre.

— Vă rog să mă ferăti, interveni de astă dată directorul, adresându-se celor din comisie, dar cele treizeci și una de mașini pe care le vedeați aici, nu sunt mașini noi. Sunt făcute toate aici, la noi, din deșeură! și să rătăcești direcția mormanelor de fierărie din spatele atelierului.

În tăcerea care urmă, vîrful cretonului chimic întârzie, uitat de abineles, în gara funcționarului care înregistra.

— La mijloc trebuie să fie probabil o încucătură! bălgui în cele din urmă șeful comisiei. Noi căutăm moara „C. David” nu o... fabrică de automobile.

— Niciun fel de încucătură, tovarășe! se amestecă acum căroșerul. Cercă losti. Sunteți la moara „C. David”, iar mașinile sunt puse la punct în atelierul nostru, adică al morii. Astăzi tot! Ulte, acum montăm un autobuz pentru excursii.

— Tot din...

— Tot din „fier vechi”! înțărî flăcăul din tinchigerie.

— Drept să-ți spun, roșii într-un tărziu șeful comisiei, în vreme ce-ști ajunțea încucat vîrful gheteelor, nu știi cum s'o scoți la capăt. Noi trebuie să înregistram tipul mașinilor. Or, mașinile dvs. mă pun în mare încucătură, sunt construite din prea multe tipuri... E prima oară când aud una ca asta.

— Păcat! Ulte, noi cel de aici, am auzit-o mai demult, tovarășe. Și Chițu scoase din buzunarul unsuros ai salopetei o cărticică pe care lo înținse triumfător.

— Citește! Autorul e un tovarăș sovietic, Arachelean. Ulte ce scrie el aici! Valorificarea resurselor interne în slujba planului cincinal. Astă inseamnă economii, nu jucărie. Apoi, după un moment de gândire, nu-i vorbă, aș putea să îl și dumneavoastră. Vă folosi că de căi. Ulte, vă dăruesc.

Incepuse să adie un vînt ușor.

În drum spre poartă, un autocamion ocoli cu băgare de seamă grupul, lăsând în urma lui un

miros îmbigator de pâine atunci scoasă din cuptor.

Şeful comisiei îngheță cu multă greutate ceva, ca un nod uscat și amar. Apoi luă cărticica din mâna lui Chițu și o strecură grăbită în buzunar.

— Ei, ce facem? Iști consultă „șeful” colegii. Și cum aceștia, în loc de răspuns ridică din nou din umeri, își mai plimbă odată ochii într'un capăt la celălalt, peste cele treizeci și una de mașini recuperate din piele vechi.

— Propun, îndrăznii săios cel cu cretonul, propun să dressăm proces-verbal!

— Scriptă așa. (In vocea „șefului” străbătu deodată o undă de voioșie). Mașina nr. 1, tip „Universal”, mașina nr. 2, tip „Universal”, nr. 3 idem. Restul mașinilor...

— Restul mașinilor? întrebă într'un glas membrii comisiei.

— Restul mașinilor — șeful respiră adânc — scriști tip... moara „C. David”.

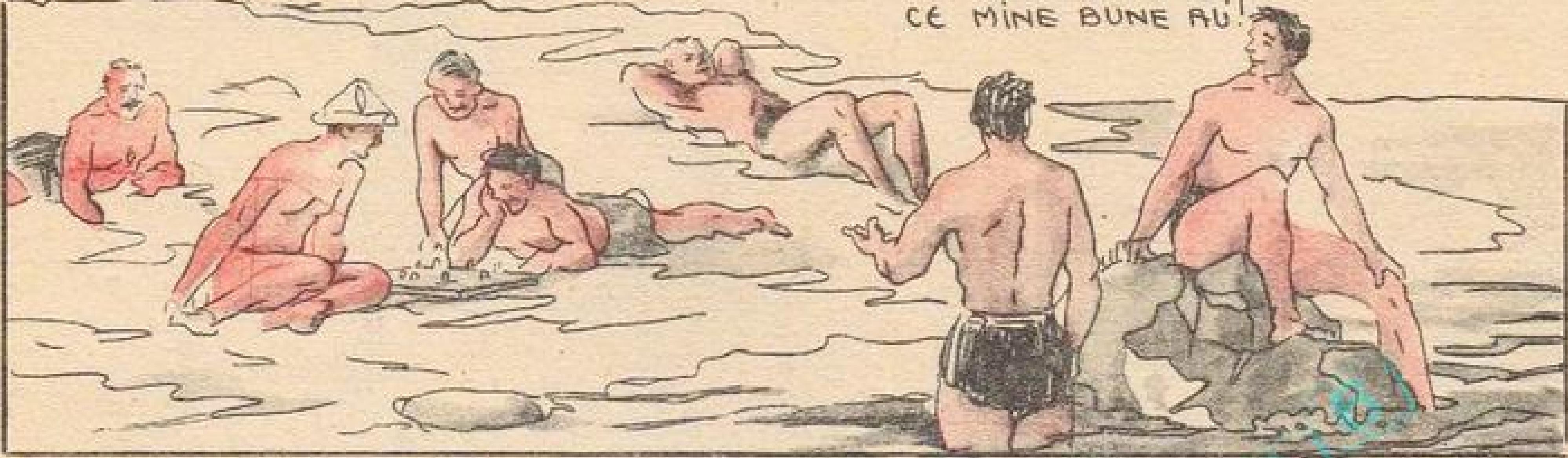
SILVIU GEORGESCU

LA MARE

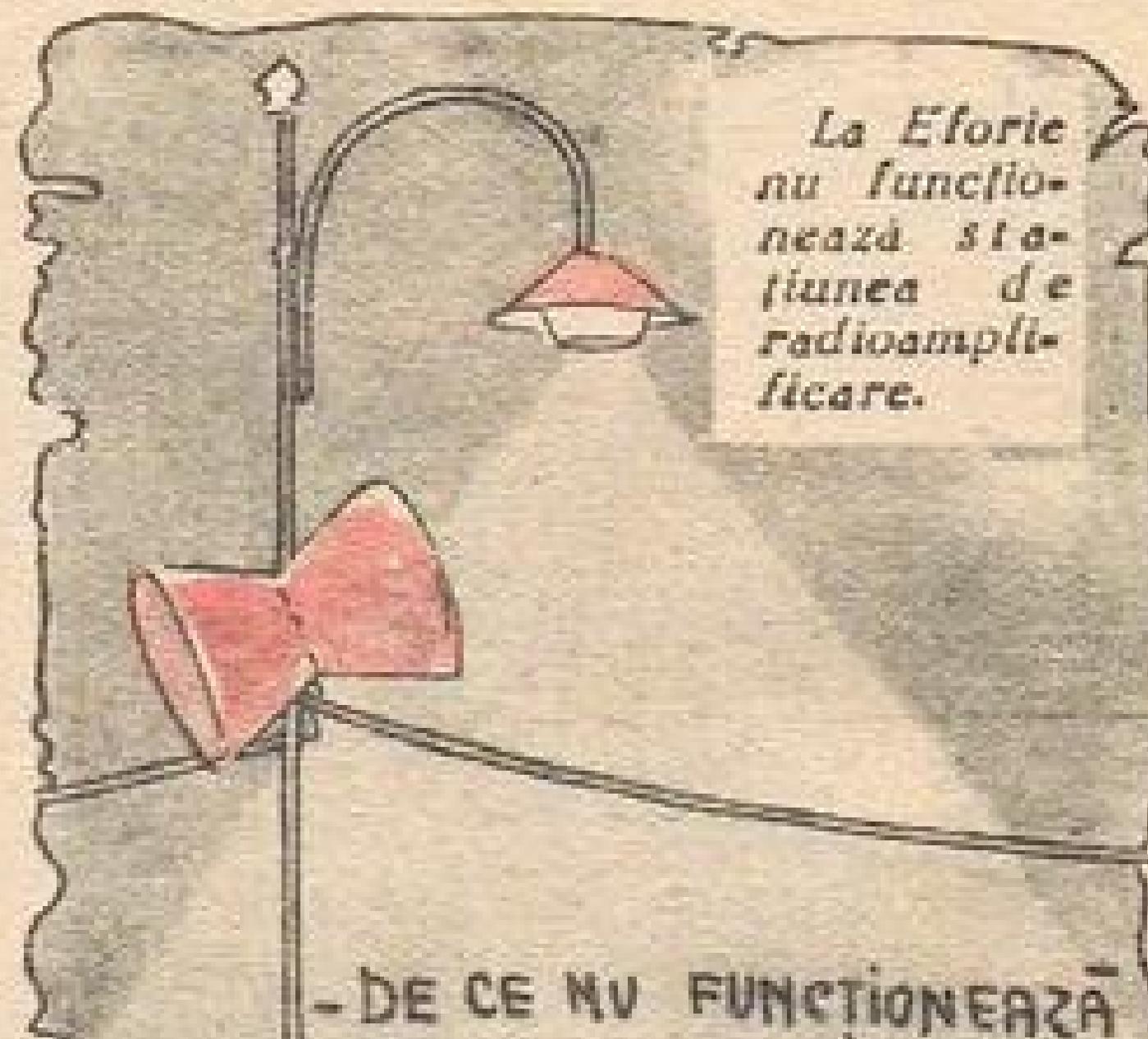
In stațiunea Mamaia se află în concediu de odihna mineralul statu-noist Kopetin Geza, precum și alți mineri români.

- IĂ PRIVESTE LA
MINIERII NOȘTRI,
CE MINE BUNE AU!

Izagă Urzică,
Kopetin îl vede pe o săptămână la
Eforie, în concediu se odihnește.
Vrei să ști cuom mă simt astăzi?
Îl-o spun în două cuvinte: bine!
Tată-mă te rog. Am uitat să era
vorba de viață cuvinte. Așa că nu
aveam nicio idee de bine și un
foarte. Înseamnă să fiu cca 20
de zile în care locuiesc pe
pe subasură și loata tura,
au fost răbdări și opere pur
muncă ororante. Nu e în mi-
nare să văd, în timp ce noap-
te, bronjă și să mă uită...
Sunt în concediu supraviu-
nătării mei de strung,
nu încă. Deși sunt în colagi de
minerei nu se prevede că
eu să fiu în concurs, să e la
teatru. Băndă cu doară să joc
pe, să fiu mort și să fac o
excuse prin împrejurimi. Că
nu prea sușteam impresia, nu e
nici vina mea, nici a lui, că
dintre cari ne punem la dispo-
ziție terenuri de sport, un teatru
în vară, cinematograf, ore se
gimnastică și părăsuim orașele
anvelope, orchestre. Am înțeles
numai final prăfios, fermecări
soarele salutându-te fierbinte,

Reiner Wilhelm
fabrica „Frembric” - Hynita

-DE CE NU FUNCȚIONEAZĂ
STAȚIUNEA DE
RADIO-AMPLIFICARE?
-PĂI, RESPONSABILUL
SUSTINE CĂ SE AFLĂ
ÎN CONCEDIU DE
ODIHNA!

Desen de I. POPESCU-GOPO

Instantanee din SUA

Figuica fascistă din Belgrad, „Politika”, se străduiește să inducă în eroare opinia publică iugoslavă, ascunzând băstărățile comise de canibalii americani pe Insula Kociedo.

TITO: — Vă prezint un gentleman, Mr. Boatner, distinsul comandant de pe insula Kociedo.

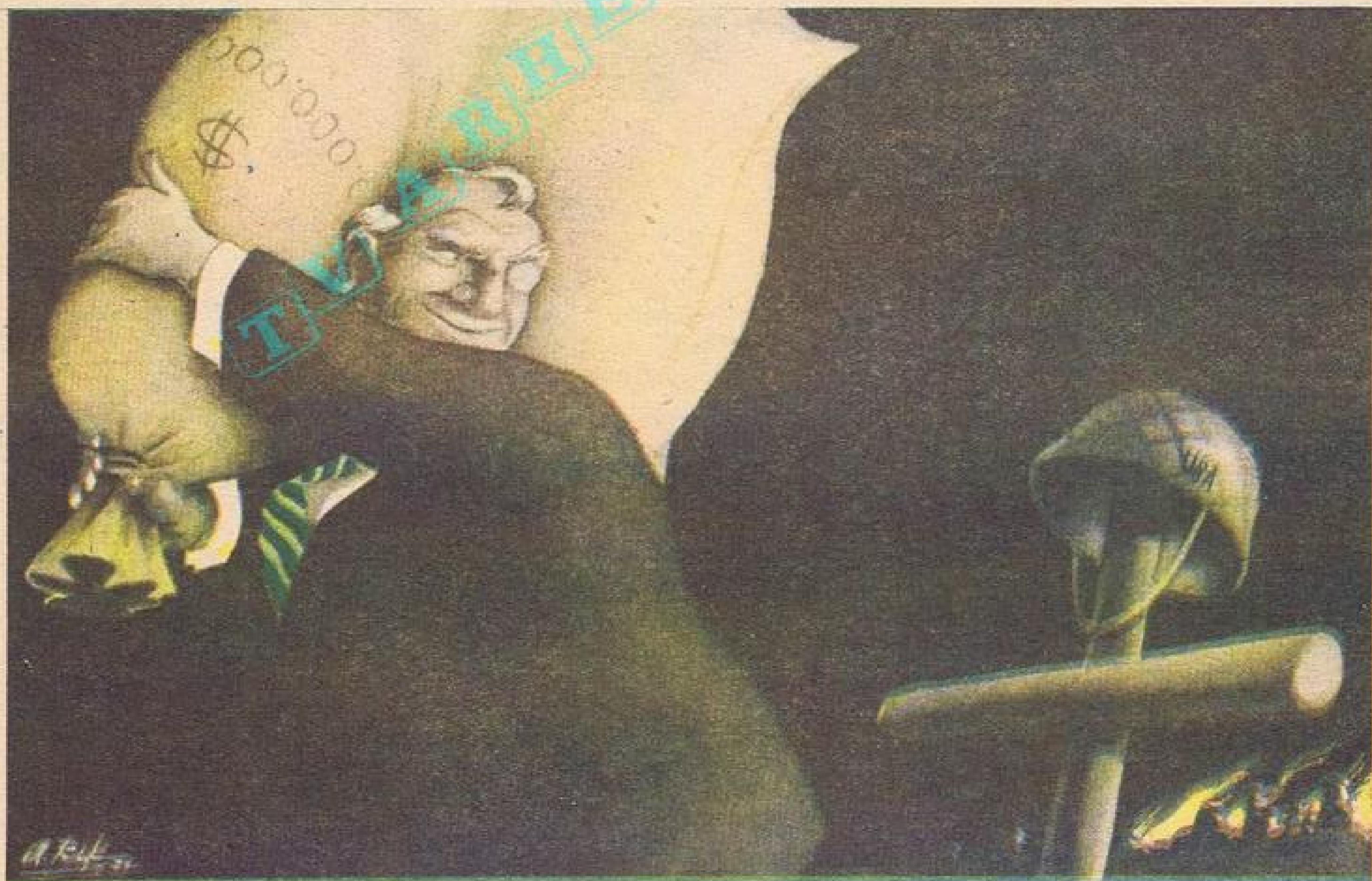
Desen de CIK DAMADIAN

EDUCĂȚIE S.U.A.

— Ce laudă! Chiar și „Chicago-Tribune” scrie că ultima noastră spargere a fost ingenioasă!

Desen de LERU

— Nu se poate spune, Johnny Smith, că ai murit degeaba...

Desen de A. RIK

MOD DE... MOARTE AMERICAN

Desen de NELL COBAR

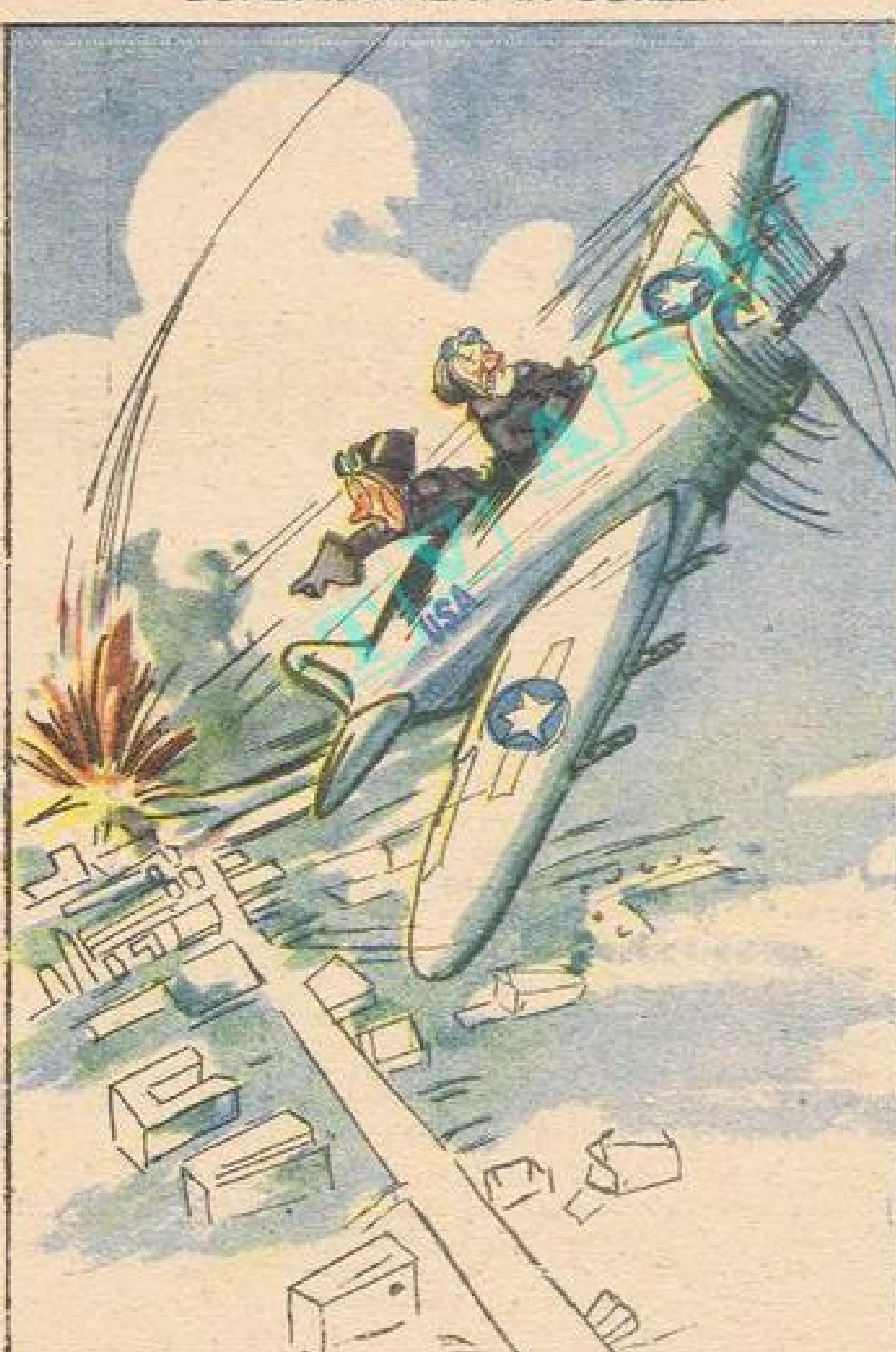
PE STADION.

ANTRENORUL : — Mai sus !

PE O STRADĂ, ANTRENORUL : — Mai sus !

BOMBARDAMENT IN COREEA

- Jimmy, ai lovit un spital !
— Și ziceai că nu știi să ochesc i...

Desen de RADU PAVEL

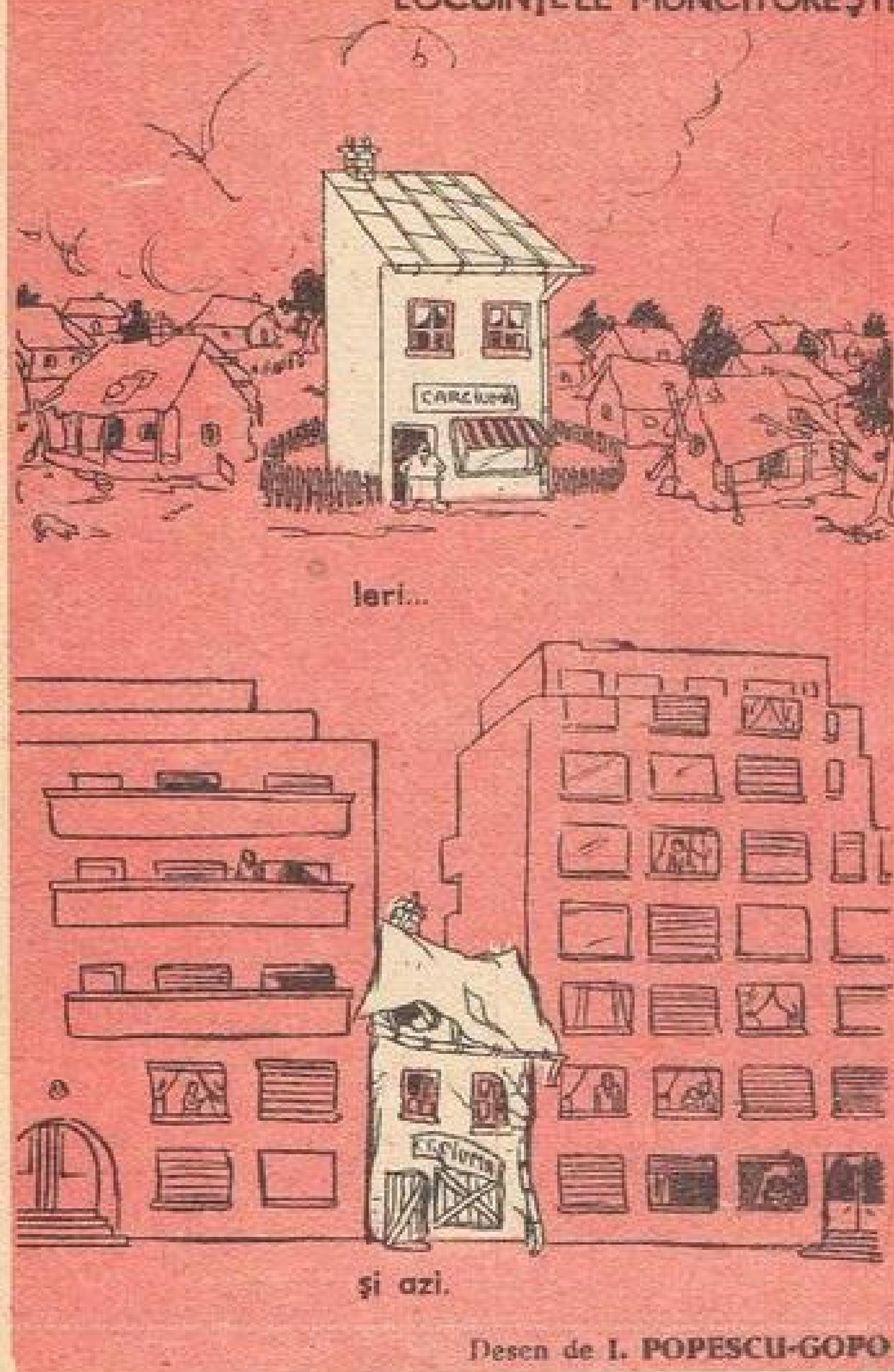
Grevele economice de masă și grevele politice, demonstrațiile de solidaritate și meeteșările de protest, mișcarea partizanilor pacți și lupta de eliberare națională se largesc în multe țări capitaliste și coloniale și, în primul rând, în țările marshallizate.

Furtuna se intetește

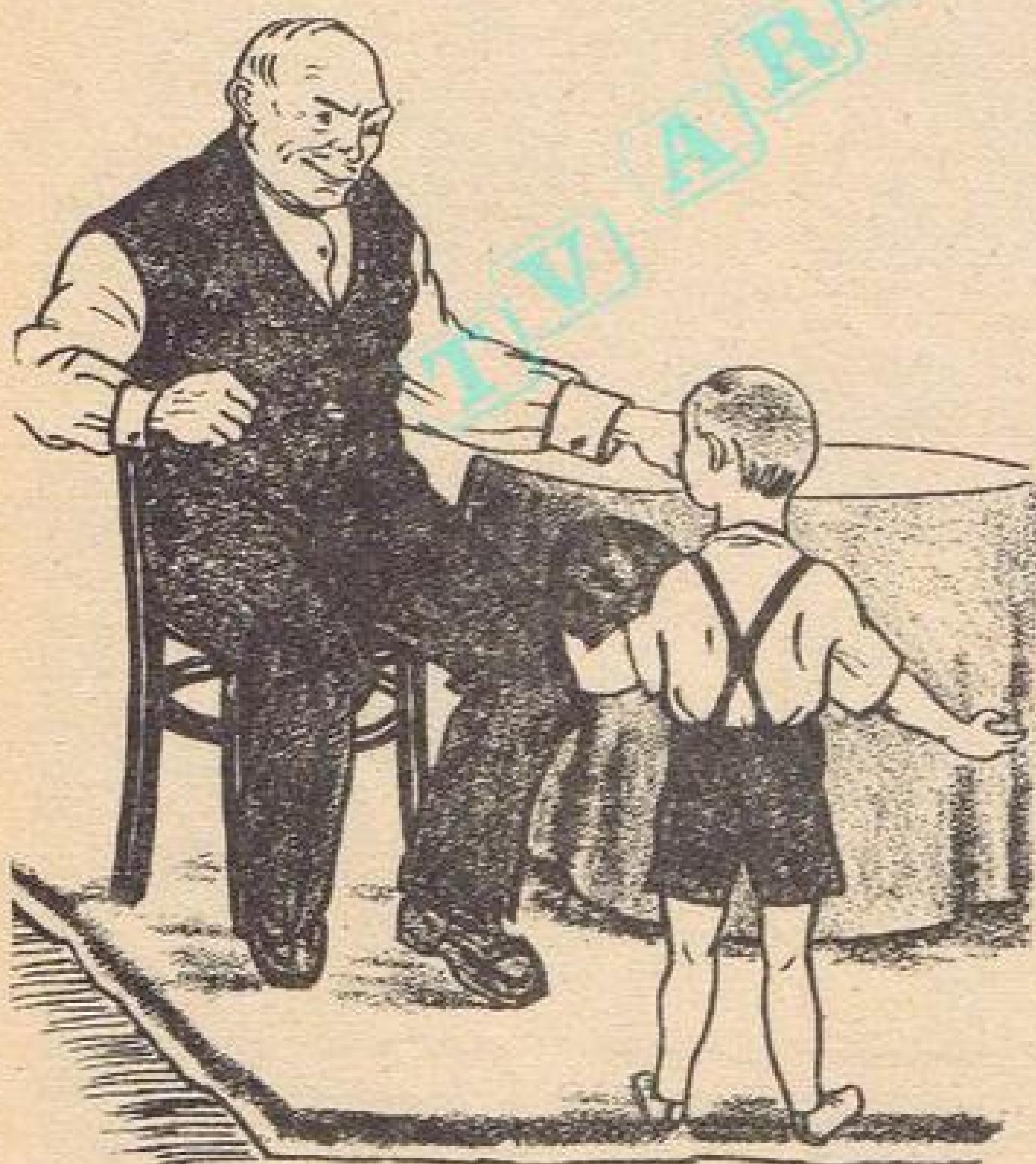
Desen de N. JURĂSCU

CASELE SPECULANTULUI ȘI
LOCUINȚELE MUNCITOREȘTI

Desen de I. POPESCU-GOPO

BĂIATUL STAHANOVISTULUI

— Îa să vedem, în ce zi suntem azi?
— După calendar, s-au după tata?

Desen de FRED GHENÄDESCU

urzica ajută

Am publicat, în nr. 77 al revistei noastre, scrisoarea unui grup de țărani muncitori din comuna Tâlpigi, raionul Tecuci, care arătau lipsă de activitate a Căminului lor Cultural.

Cauzele nu erau întâmplătoare, Căminul fiind condus de un chiabur care sabota munca.

Lichidând această lipsă de vigiliență, Sfatul Popular raional ne comunică, totodată, că noua conducere a Căminului a poartă la reorganizarea activității.

Am primit la redacție mulțumiri călduroase dela Institutul Pasteur, pentru că, în urma semnului nostru critic, fabrica „Balanță” din Sibiu l-a trimis, însărcinat, unul din cele 2 frigorifere pe care le aștepta încă de anul trecut.

Se vede că fabrica „Balanță” nu a rămas rece în problema frigoriferelor și, canticănd bine critica și trecând la măsuri de înălțurare a lipsurilor a rezolvat în parte chestiunea. Îi urăm să nu rămână la jumătate, pentru că le am adresa critica în întregime.

„Ochiuri abisiniene” era intitulat articolel din nr. 78 al revistei noastre, în care se critica restaurantul cu produse lactate „Centrocoop” din Bulevardul Nicolae Bălcescu, pentru denumirile străine care erau date măncărurilor indigene. Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum a văzut „ochiurile abisiniene” și luând măsuri de îndreptare, s-a angajat să înă ochii deschisi pentru ca faptul criticat să nu se mai repete.

Urzica nr. 78 cuprinde o scrisoare în care un cititor din Ploiești critica faptul că Oficiul de Aprovisionare și Desfacere Ploiești, a repartizat întreprinderii „Valea Teleajenului” două țărănoape și jumătate.

Organele superioare ne comunică îndreptarea situației, mulțumindu-ne pentru ajutorul dat.

In numărul 78 al revistei noastre am publicat materialul „Sfblec de schiță”, în legătură cu atitudinea nejustă a unui inginer dela Uzinele Metalurgice „Grivița Roșie” din București și a unor sezariați ai Ministerului Industriei Metalurgice și Industriei Chimice.

Organele superioare au cercetat faptele și ne-au comunicat că toți cei găsiți vinovați au fost mutați disciplinar și retrogradați.

Am sezisat C. C. F. S. despre unele grave abateri petrecute în cadrul colectivului „Voînță”, din Pitești, în legătură cu trecerea nelegală a probelor și decernarea nestatutară a insignelor G. M. A.

Cercetarea fapelor dovedind justițea semnalului critic, s-au luat măsurile indicate: au fost scoși din muncă președintele colectivului „Voînță”, președintele Comisiei G. M. A. a colectivului și responsabilul Secției G. M. A. din C. C. F. S. regional Pitești, ridicându-lsă totodată dreptul de a ocupa funcții de răspundere în sport, precum și dreptul de a mai purta insigne G. M. A.

In comuna Jupalnic, raionul Almaj-Mehadia, regiunea Timișoara, unii chiaburi și foști legionari se bucurau de protecția președintelui Sfatului Popular. Sezisat de noi, Sfatul Popular regional a întreprins cercetări, în urma căror, găsind și alte serioase abateri ale președintelui în munca de gospodărire a comunei, l-a scos din funcție.

Am sezisat pe cel în drept că președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular din comuna Bezdead, raionul Pacioasa, avea grave abateri, printre care și aceea că întreținea relații de strânsă prietenie cu chiaburii din sat.

Acum lucrurile s-au îndreptat: noui președinte a pus ordine în munca Comitetului Executiv.

Mai mulți țărani muncitori din comuna Drăgănești, raionul Beluș, ne-au scris că secretarul Sfatului Popular comunal și-a lăsat lemnele țărănilor săraci din comună, lemne ce le fusese să repartizeze de către Ocolul Silvic.

Noi am semnalat acest fapt celor în drept. Ca urmare am fost informați că cel vizat a fost scos din funcție și deservit justiției, pentru că și-a înscris pe numele propriu, bunul obștesc.

In cadrul rubricii „Negru pe Alb”, din numărul 77 al revistei noastre, am semnalat ușurința cu care ziarul „Lupta Moldovei” publică unele lucrări literare nereușite. Organul citat ne răspunde, recunoscând justițea semnării noastre, luându-și, în același timp, angajamentul să lichideze cu aceste lipsuri.

„URZICA”

REVISTĂ BILANȚARĂ DE SATIRĂ ȘI HUMOR. Apără sub conducerea unui comitet.
Redacție: str. Bresolana, nr. 14. Telefons: Secretariatul de redacție: 5.38.56.
secție scriitori: 6.70.44. Secție rețete locale: 4.75.31. Secție reportaj: 5.57.63.